

Evangelia zilei 8 decembrie: Neprihănita Zămislire

Comentariu la solemnitatea Neprihănitei Zămisliri: „Iată slujitoarea Domnului”, „fie mie după cuvântul tău”. Prin „da”-ul Său, Maria ne învață că harul și milostivirea lui Dumnezeu transformă această lume prin fiecare dintre noi.

Evangelie (Lc 1,26-38)

În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o

fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Iar numele fecioarei era Maria.

Și, intrând la ea, i-a spus: „Bucură-te, o, plină de har, Domnul este cu tine!”

Ea s-a tulburat la acest cuvânt și cugeta în sine ce fel de salut ar putea fi acesta. Însă îngerul i-a spus: „Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu. Vei zămisli și vei naște un fiu și-l vei numi Isus. Acesta va fi mare: va fi numit Fiul Celui Preaînalt și Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său; și va domni peste casa lui Iacob pe veci, iar domnia lui nu va avea sfârșit”.

Maria a spus către înger: „Cum va fi aceasta, din moment ce nu cunosc bărbat?”

Răspunzând, îngerul i-a spus: „Duhul Sfânt va veni asupra ta și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea, sfântul care se va naște va fi numit

Fiul lui Dumnezeu. Iată, Elisabeta, ruda ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe, și aceasta este luna a șasea pentru ea care era numită sterilă, pentru că la Dumnezeu nimic nu este imposibil.

Atunci, Maria a spus: „Iată, slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău”.

Și îngerul a plecat de la ea.

.....

Comentariu la Evanghelie

În solemnitatea Neprihănitei Zămisliri a Sfintei Fecioare Maria, liturgia Bisericii ne invită să medităm la emoționanta scenă a Bunei-Vestiri. Sfântului Josemaría îi plăcea să intre în această scenă – ca în toate cele din Evanghelie – pentru a o trăi din interior, ca un personaj în

plus: „Nu uita, prietene al meu, că suntem copii. Doamna cu nume dulce, Maria, este adunată în rugăciune. Tu ești, în acea casă, ceea ce vrei să fii: un prieten, un slujitor, un curios, un vecin... – Eu acum nu îndrăznesc să fiu nimic. Mă ascund în spatele tău și, uimit, contemplu scena...”.

Îngerul Gabriel se adresează Mariei: *Jaire, kejaritoméne!* – spune textul grecesc. Termenul *jaire* este un salut care înseamnă literal: „bucură-te”. Într-adevăr, ori de câte ori Dumnezeu este aproape, o bucurie senină pătrunde sufletul. „Același cuvânt – observă Benedict al XVI-lea – reapare în Noaptea Sfântă [a nașterii lui Isus] pe buzele îngerului, care le-a spus păstorilor: ‘Vă vestesc o mare bucurie’ (cf. Lc 2, 10). Reapare în Ioan cu prilejul întâlnirii cu Cel Înviat: ‘Ucenicii s-au bucurat văzându-L pe Domnul’ (In 20, 20). În discursurile de rămas-bun din Ioan

există o teologie a bucuriei care luminează, ca să spunem așa, profunzimea acestui cuvânt: ‘Vă voi vedea din nou, iar inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu v-o va lua’ (In 16, 22)”.

Cuvântul *jaire* este înrudit în greacă cu *járis* („har”), pentru că bucuria este inseparabilă de har. Maria „a fost în mod abundent obiect al harului” (v. 28), căci aceasta înseamnă literalmente termenul *kejaritoméne*, tradus prin „plină de har”. Dumnezeu a ales-o să fie mama Fiului Său făcut om și, de aceea, în atenția meritelor lui Cristos, a fost păstrată neatinsă de păcatul strămoșesc din clipa în care a fost zămislită de părinții ei.

Domnul îi vestește că va zămisli și va naște un copil, care va purta numele Isus (adică Mântuitor). Va fi Mesia cel promis, Acela care va primi „tronul lui David” și, mai mult încă, „Fiul

Celui Preaînalt”, adevăratul „Fiu al lui Dumnezeu”.

Îl va zămisli în feciorie, fără contribuția vreunui bărbat, prin lucrarea și harul Duhului Sfânt: „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, iar puterea Celui Preaînalt te va umbri” (v. 35). În timpul peregrinării poporului lui Dumnezeu prin pustiu către țara promisă, prezența Domnului se manifesta prin norul care acoperea sanctuarul; acum, Duhul Sfânt este Cel care o va umbri pe acest Sanctuar al prezenței lui Dumnezeu care este trupul Mariei.

De aceea, continuă îngerul, „Cel ce Se va naște Sfânt se va chema Fiul lui Dumnezeu” (v. 35). Adjectivul „sfânt”, prin poziția în care apare în textul grec original și în această traducere, califică modul nașterii: „Se va naște sfânt”, aluzie posibilă la nașterea Sa feciorală.

Maria, spunând pur și simplu „da”, devine mama Fiului lui Dumnezeu făcut om. Benedict al XVI-lea observă că „Părinții Bisericii au exprimat uneori toate acestea spunând că Maria ar fi zămislit prin ureche, adică prin ascultare. Prin ascultarea ei, cuvântul a intrat în ea, iar ea a devenit roditoare”.

„Misterul Neprihănitei Zămisliri este izvor de lumină interioară, de speranță și de mângâiere – comenta de asemenea Benedict al XVI-lea, cu alt prilej. În mijlocul încercărilor vieții, și mai ales al contradicțiilor pe care omul le experimentează în interiorul său și în jurul său, Maria, Mama lui Cristos, ne spune că Harul este mai mare decât păcatul, că milostivirea lui Dumnezeu este mai puternică decât răul și știe să-l transforme în bine. (...) Această femeie, Fecioara Maria, a beneficiat anticipat de moartea răscumpărătoare a Fiului ei și, încă

de la zămislire, a fost păstrată de orice atingere a vinei. De aceea, cu inima ei neprihănită, ne spune: aveți încredere în Isus, El vă va mântui”.

Francisco Varo // Rosario
Alcalde

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evangelia-zilei-8-decembrie-
neprihanita-zamislire/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evangelia-zilei-8-decembrie-neprihanita-zamislire/) (18.03.2026)